

(Дело С-629/10)

Преюдициално запитване — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Тълкуване на членове 5, 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218) — Право на обезщетение при закъснение — Последици от Решение на Съда от 19 ноември 2009 г. по дело Sturgeon, С-402/07 и С-432/07

Диспозитив

1. Членове 5—7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкуват в смисъл, че пътниците на закъснели полети имат право на обезщетение по силата на този регламент, ако понасят поради такива полети загуба на време, равна на или по-голяма от три часа, тоест когато достигат своя краен пункт на пристигане три часа или повече след предварително планираното от въздушния превозвач време за пристигане по разписание. При все това подобно закъснение не дава право на обезщетение в полза на пътниците, ако въздушният превозвач е в състояние да докаже, че голямото закъснение се дължи на извънредни обстоятелства, които не са могли да бъдат избегнати, дори да са били взети всички необходими мерки, тоест обстоятелства, които се натират извън ефективния контрол на въздушния превозвач.
2. При разглеждането на преюдициалните въпроси не е установено никакво обстоятелство от естество да засегне валидността на разпоредбите на членове 5—7 от Регламент № 261/2004.

⁽¹⁾ ОВ С 72, 5.3.2011 г.
ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 октомври 2012 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Folien Fischer AG, Fofitec AG/Ritrama SpA

(Дело С-133/11) ⁽¹⁾

(Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Специална компетентност по дела относно гражданска отговорност при деликт или квазиделикт — Отрицателен установителен иск („negative Feststellungsklage“) — Право на предполагаемия причинител на вредоносно събитие да предяви иск срещу евентуално увреденото лице пред съд на държавата, в която е настъпило или може да настъпи твърдяното събитие, за да се установи, че не е налице отговорност за неправомерно увреждане)

(2012/С 399/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Folien Fischer AG, Fofitec AG

Ответник: RITRAMA SpA

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) — Специална компетентност по дела относно гражданска отговорност при деликт или квазиделикт — Отрицателен установителен иск („negative Feststellungsklage“) — Право на причинителя на вредоносно събитие да предяви иск срещу увреденото лице пред съд на държавата, в която е настъпило или може да настъпи събитието, за да се установи, че не е налице отговорност за неправомерно увреждане

Диспозитив

Член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че отрицателен установителен иск относно липсата на гражданска отговорност при деликт или квазиделикт попада в приложното поле на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 204, 9.7.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 октомври 2012 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-164/11) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/96/ЕО — Данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията — Липса на транспониране в определения срок)

(2012/С 399/06)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: W. Mölls)

Ответник: Френска република (представители: G. de Bergues и N. Rouan)

Встъпила страна, подполагаща ответника: Кралство Испания (представител: S. Centeno Huerta)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за приспособяване на системата на данъчно облагане на електроенергията към разпоредбите, предвидени в Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98) — Прилагане на единна ставка след изтичането на преходния период

Диспозитив

1. Като не е приела необходимите разпоредби, за да приспособи своята система на данъчно облагане на електроенергията към разпоредбите, предвидени в Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, въпреки изтичането на преходния период, предвиден в член 18, параграф 10, втора алинея от посочената директива, Френската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.
2. Френската република се осъжда да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ C 186, 25.6.2011 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 октомври 2012 г. (преюдициални запитвания от Förvaltningsrätten i Falun — Швеция) — Daimler AG (C-318/11), Widex A/S (C-319/11)/Skatteverket

(Съединени дела C-318/11 и C-319/11) (¹)

(Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 170 и 171 — Осма директива ДДС — Член 1 — Директива 2008/9/ЕО — Член 3, буква а) — Режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката — Данъчнозадължено лице, установено в държава членка, което осъществява в друга държава членка единствено технически изпитвания или изследвания)

(2012/C 399/07)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Förvaltningsrätten i Falun

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Daimler AG (C-318/11), Widex A/S (C-319/11)

Ответник: Skatteverket

Предмет

(C-318/11)

Преюдициално запитване — Förvaltningsrätten i Falun — Тълкуване на членове 170 и 171 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7; поправки ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) и на членове 1 и 2 от Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са

установени на територията на страната на сделката (ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34), както и на членове 2, 3 и 5 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, стр. 23 и поправка в ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) — Производител на автомобили, установен в държава членка А, направил някои придобивки в държава членка Б с цел да извърши там посредством своето дъщерно дружество, установено в тази държава членка, изпитания на своите автомобили при зимни условия с оглед на продажбата им в държавата членка А — Дъщерно дружество, изцяло притежавано от производителя на автомобили и имащо за основна цел да предостави на разположение на своето дружество майка помещения, писти за осъществяване на изпитванията и услуги, свързани с дейността по изпитванията в държавата членка Б, необходими за търговската дейност, упражнявана от дружеството майка в държавата членка, в която същото е установено — Наличие или липса на постоянен обект на производителя на автомобили в държавата членка Б

(C-319/11)

Преюдициално запитване — Förvaltningsrätten i Falun — Тълкуване на членове 170 и 171 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7; поправки ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 2012 г., стр. 15) и на членове 1 и 2 от Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката (ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34) — Дружество за производство на слухови апарати, установено в държава членка А, придобило стоки и услуги в държава членка Б за нуждите на дейността на своето поделение за аудиологични изследвания, намиращо се в тази държава членка и чийто персонал е нает от това дружество — Наличие или липса на постоянен обект на дружеството производител на слухови апарати в държавата членка Б

Диспозитив

1. За задължено по данъка върху добавената стойност лице, установено в държава членка, което осъществява в друга държава членка единствено технически изпитвания или изследователски дейности, но не и облагаеми сделки, не може да се счита, че в тази друга държава членка разполага с „постоянен обект, от който се осъществяват търговските сделки“ по смисъла на член 1 от Осма директива 79/1072/ЕИО на Съвета от 6 декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху търговския оборот — режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката, изменена с Директива 2006/98/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., и на член 3, буква а) от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка.